

ac ipsarum ovium suarum censuras & monita, prolixè etià in scriptis publicis typis evulgata, brevique temporis intervallo sæpiùs impressa, communique voto & calculo comprobata. Quæ verò omnia necdum animum ad sinceram & veram resipiscentiàm, de qua quidem fama est, inflexisse censi queat; si quidem novum de rebus jam præjudicatis, instaurari judicium contendat: dum potius seria confessio tot gravium errorum ab eo expectari debeat, atque scandalorum reparatio non solum apud suas oves, in pristinum statum restitutis, quæ temerè instituit, revocatisque, quæ male docuit in suis instructionibus ac litteris pastoralibus; verum etià apud illos omnes, quibus ille suæ aberrationes typis vulgatæ offensionis, maloque exemplo fuerunt, synodus præfertim diœcesana, in qua is ex clero minore seculari & regulari doctores ac judices incompetentes sibi ascivit rerum, ad synodos episcoporum tantum attinentium, quos episcopi Ægypti in synodo Ephesiana superfluos foras mitti voluerunt: synodus, autem, episcoporum est, non clericorum. Et S. Cælestinus P. ad episcopos Galliarum scribit, scire debere præbiteros, se vobis esse subjectos, episcopis nempe, quos dum sibi in causa Jansenii & Quesnelli conciliare, atque in partes trahere desperarunt jansenistæ, doctores secundi ordinis, Riccianæ factionis socii, jus illud suffragii (præbiteros quasi episcopis æquiparando, ut novissimè Petrus Tamburini in regione illâ) sibi contra constantem Ecclesiæ catholicæ morem arrogare contenderunt, quod in concilio Basileensi usurpatum Patres Tridentini ita abhorruerunt, ut etià de rejiciendis episcopis in partibus, quorum unus Eichstadiensis episcopi suffraganeus aderat, inirent consilia: qui ipsi hodiè hic & illuc imbuti comparuerant principibus